

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 5 lutego 2015 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym opiniuje go negatywnie.

W ocenie Rady przedstawiony projekt, jak wynika z treści jego uzasadnienia, nie został poprzedzony należytą i niezbędną analizą zjawiska będącego przedmiotem nowelizacji i tym samym nie uzasadnia potrzeby nowelizacji, co nie znaczy, że Rada nie dostrzega problemu prowadzenia pojazdów mechanicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień. Negatywnie ocenić należy propozycję bardzo restrykcyjnego katalogu kar i środków karnych przewidzianych w dodanych projektem paragrafach 3-5 art. 94 ustawy Kodeks wykroczeń. Takie rozwiązanie nie jest usprawiedliwione i nie znajduje oparcia w przedstawionej w uzasadnieniu projektu argumentacji. Nadto, proponowane rozwiązanie stanowi zaprzeczenie zasady proporcjonalności w zwalczaniu niepożądanych zjawisk społecznych w drodze reakcji prawnokarnej, gdyż każda kara, nie tylko pozbawienia wolności, ma być traktowana jako ultima ratio. Konsekwencją przyjęcia proponowanych zmian byłoby zaburzenie spójnego systemu norm określonych w rozdziale XI Kodeksu wykroczeń obejmującym wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. W ujęciu proponowanym przez projektodawcę większy ciężar gatunkowy nadany zostaje prowadzeniu pojazdu mechanicznego bez wymaganych uprawnień (jest to bardzo szeroki katalog obejmujący zarówno osoby, które nigdy takich uprawnień nie nabyły, jak i osoby, które takie uprawnienia utraciły ale legitymują się często nawet wieloletnim doświadczeniem wprowadzeniu pojazdów) niż spowodowaniu zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w tym także gdy sprawca działa znajdując się w stanie po spożyciu alkoholu (art. 87 k.w. w aktualnym brzmieniu). Tak znaczna dysproporcja pomiędzy tymi wykroczeniami, ich rangą i katalogiem sankcji przewidzianych za ich popełnienie nie jest zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa właściwym rozwiązaniem. Umknęło projektodawcy również to, że

projektowane zagrożenie - przy niezmiennym się brzmieniu paragrafu 2 art. 94 Kodeksu wykroczeń - także narusza fundamentalną dla systemu polskiego prawa karnego zasadę proporcjonalności

Niezależnie od powyższego Rada zauważa, że nowelizacja, będąca przedmiotem niniejszej opinii, stanowi wyraz nagminnej w ostatnim czasie praktyki wprowadzania ad hoc zmian w kluczowych z punktu widzenia regulacji życia społecznego ustawach. Praktyka taka nie może być oceniana jako pożądana i prawidłowa.